

Fekete Vince
A MÉH ROMÁNCA. VESZÉLYZÓNA
(Részlet a Vargavárosból)

Hódolat Arany Jánosnak

Azt tudjuk jól, hogy résen kell legyünk, azt tudjuk jól,
és azt is tudjuk jól, persze, hogy nem könnyű nekünk,
azt is tudjuk jól, persze, és azt is tudjuk jól, hogy nekik
sem könnyű, de azt még jobban, hogy nem könnyű nekünk,
hogy már túl vagyunk az első fiatalságunkon, tudjuk jól,
első hamvasságunkon, zsengességünkön, hogy túl vagyunk,
tudjuk jól, és már ezen-azon is, tudjuk, egy-két egyszeri vagy
többszöri használatú férj, szerető, barát stb., tudjuk jól, s hogy
meguntuk ezt a, ezt a... ezt az egészet így, tudjuk, és hogy végre
igazából révbe szeretnénk érní, tudjuk jól, ahol igazi, hűséges
valaki, férj, szerető, egy doromboló macska az ölben, finoman
duruzsoló központi fűtés a lakásban, alig hallhatóan járó
Forcvágen Pászát a ház előtt, tudjuk jól.

De mit tehetnénk, kérdezzük, mit tehetnénk, nem járhatunk
már holmi lerobbant, decibelekkel kibélelt diszkókba, tudjuk jól,
ismerkedni, szétnézni, széttekinteni, számba venni az élet más,
szűzebb területeit, tudjuk, és résen kell lennünk, azt is tudjuk
jól, mert könnyen megtörténhet, hogy egy ártatlan ismerkedésből
komolyabb dolog lesz, tudjuk, amit nem is akartunk, tudjuk,
tudjuk jól, mert büdös a lába, mert iszik, mert veri a pénzt, s mert
a Pászát hivatali járgány, tudjuk jól, résen kell lennünk, tudjuk,
tudjuk, nem szabad bedőlünk, tudjuk, de mit tehetnénk, de mit
tehetnénk, kérdezzük, a hinta és a libikóka között rohángáló
vasárnapi apukáknak, a mászóka mellett tétován álldogálóknak,
résen kell legyünk, tudjuk jól, tudjuk, egy apró segítségnyújtás
komolyabb következményekkel járhat, tudjuk jól, nem szabad
bedőlünk, tudjuk, ha nem akarunk bébiszitterek, testi-lelki

szemétládák lenni az ágyikójában, tudjuk jól, és akkor már menthetetlenül átvehetjük a konyha irányítását, a lakás takarítását, moshatunk, főzhetünk, cselédek lehetünk életünk végéig, hallgathatjuk a korábbi feleségről szóló nem túlságosan kedvező magánmonológokat, tudjuk jól...

De mit tehetnénk, kérdezzük, de mit tehetnénk, semmivel sem jobb az elvált fickó gyerekkel, mint egy újgazdag hapsi mindkét fülén mobiltelefonnal, tudjuk jól, a legutolsó generációs tellóját birizgálja, teniszezni jött, de nem igazából, nem is érdeklí annyira, mert őt leginkább a tőzsdei dolgok izgatják, meg a dollár és az euró árfolyama, tudjuk jól, résen kell legyünk, messze ívben el kell kerülnünk, tudjuk jól, ennek még a legintimebb pillanatokban is számsorok, árfolyamok, bankszámlák, részvények forognak csupán a fejében, tudjuk, tudjuk jól...

Na de egy hosszú, copfba kötött hajú, szakadt farmernadrágos, bőrszerkós ipse, azt is tudjuk jól, leülhetek?, kérdezi, majd a szerencsétlen bólintásra minden kertelés nélkül, rezzenéstelen arccal megteszi az ajánlatot, tudjuk jól, vagy a félénk, álmodozó, de szintén csak ugyanarra vágyó fickó, tudjuk, tudjuk jól, bókjai unalmasak, szövegétől felfordul a gyomrod, nevetése vigyorgás, gyávasága... ááá, tudjuk, ki se veszi szájából a rágógumit, se a kezét a zsebéből, és sárosra tapossa a cipődet meg a nadrágod szárát, aztán sűrű bocsánatkérések közepette, izzadva menekül, s visszafizetteténe veled annak a szerencsétlen teának is az árát, amit kegyeskedett neked venni, tudjuk jól...

Vagy a misztikusok, fekete ing, fekete nadrág, fekete csizma, magányosan üldögélnek egy sarokban, s köpnek arra, hogy mi is történik körülöttük, ha ezekhez csatlakozunk, másnapról már jógázni járunk, kézrátétellel gyógyítunk, s kívülről fújjuk a Káma Szútrát meg az összes kínai afrozódiákum nevét, tudjuk jól... Aztán a legjobb dumás hapsik, tudjuk azt is, tudjuk jól, úgy ismerik városunkat, akár egy taxisofőr, meghívnak egy italra, egy kávéra, és dől belőlük a szó meg az italszag, meg a szivarszag, és foltos a nadrágjuk, és zsíros a hajuk és büdös pacsuliszaguk van,

tudjuk jól, akár a szolgálatkész, aranykezű férfiaknak, ha csöpög a csap, elromlik a zár, ha ki kell meszelni a lakást, parkettázni kell, de ha bármi van, csak szóljon, naccsás asszonyom, és én máris ott vagyok, s teszünk róla, hogy megoldjuk a progrémát, na aztán!, tudjuk mi jól, vajon nem kell-e ezért cserében kutyát, macskát sétáltatni, nem kell-e kiskertet kapálgatni, nem kell-e a virágjait locsolgatni? Vagy nem kell-e prosztatájáról értekeznünk vele nap mint nap, és főzni neki az erdeifüzike-teát reggel és délben, ajjaj, tudjuk jól, ajjaj, résen kell lennünk, résen, tudjuk jól, de mit tehetnénk, kérdezzük, de mit tehetnénk, de mit...

